

de enkelte fordringer mv., til brug for kravets afvikling. Det vil bl.a. sige, at de inddrivelsesredskaber, som den enkelte fordring er tillagt i lovgivningen, eller andre kreditorbeføjelser, som følger af praksis, kan anvendes af restanceinddrivelsesmyndigheden. Det drejer sig bl.a. om udpantningsret, lønindeholdelse, modregning, dækningsrækkefølge, indtrædelsesret, tiltrædelse af akkordordninger og gældssaneringsforslag, indgivelse af konkursbegæring, indberetning til kreditoplysningsbureauer og eftergivelse og henstand.

Både fordringshaverne og restanceinddrivelsesmyndigheden kan over for fogedretten fremsende begæring om foretagelse af arrest hos skyldneren til sikkerhed for pengekrav, hvis dette er nødvendigt af hensyn til fyldestgørelsen, jf. retsplejelovens kapitel 56.

Det er ikke hensigten at begrænse fordringshaverens adgang til modregning og indtrædelse i de tilfælde, hvor en fordring endnu ikke er overført til inddrivelse, men opfylder reglerne for modregning og indtrædelse i særlovgivningen eller som følge af retspraksis.

Endvidere foreslås det, at restanceinddrivelsesmyndigheden får adgang til at indhente oplysninger om skyldnerens økonomiske forhold, arbejdsmæssige forhold, boligmæssige forhold m.v. inden for rammerne af persondataloven og forvaltningsloven, i det omfang sådanne oplysninger er en forudsætning for varetagelse af inddrivelsesopgaven. Efter forslaget kan oplysningerne indhentes elektronisk med henblik på, at de kan indgå i en automatisk visitering af sagerne.

Ligesom det i dag er tilfældet i ToldSkat, vil der ikke blive givet en generel adgang for ansatte i restanceinddrivelsesmyndigheden til alle oplysninger i myndighedens IT-systemer. Adgang og autorisation til oplysninger, der er relevante for løsningen af opgaver, vil ske efter en forudgående konkret vurdering af ledende medarbejdere.

Det følger i øvrigt af de almindelige regler i forvaltningslovens § 32, at medarbejdere i restanceinddrivelsesmyndigheden ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Det foreslås, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter regler fastsat af skatteministeren skal stille visse oplysninger om restancer til rådighed for fordringshaverne. Videregivelsen vil dog kun omfatte data, der er genereret hos restanceinddrivelsesmyndigheden, under iagttagelse af reglerne om indsamling, registrering og videregivelse af personoplysninger i forvaltningsloven, persondataloven og databeskyttelsesdirektivet. Den elektroniske videregivelse af oplysninger kan som nævnt ifølge forslaget alene ske til fordringsha-

ver/opkrævningsmyndigheder og vil være begrænset til oplysninger om restancens størrelse i forhold til vedkommende fordringshaver, og om der foreligger restancer, dvs. uden beløbsmæssig specifikation, i forhold til andre fordringshaverne. Indtil det nye restancesystem kan tages i brug, vil de omhandlede oplysninger blive stillet til rådighed, i det omfang de eksisterende systemer indeholder og kan håndtere oplysningerne.

I øvrigt lægges det til grund, at kommunikationen, herunder udvekslingen af data, mellem den enkelte fordringshaver og restanceinddrivelsesmyndigheden i videst mulige omfang sker elektronisk.

Forskrifter, der udstedes i medfør af bemyndigelsen, vil blive sendt i høring hos Datatilsynet, jf. herved persondatalovens § 57.

Grundtanken i indsatsstrategien på Skatteministeriets område er en differentieret indsats overfor henholdsvis medspillere og modspillere. Denne segmentering vil også afspejle sig i restanceinddrivelsesmyndighedens opgavevaretagelse. Restanceinddrivelsesmyndighedens udfordring er dermed at få en restance afviklet på den mest hensigtsmæssige måde ved anvendelse af færrest mulige ressourcer. Segmenteringen vil i øget omfang blive understøttet elektronisk i forbindelse med ibrugtagningen af et nyt fælles restancesystem i løbet af første halvår 2007.

Restanceinddrivelsesmyndigheden vil derfor også skulle tilrettelægge og prioritere inddrivelsesindsatsen efter skyldnerens vilje og evne til at afvikle deres mellemværende med det offentlige. De mere indgribende tvangsinddrivesskridt som lønindeholdelse og udpantning vil derfor som udgangspunkt ikke blive anvendt over for skyldnere, som indgår og overholder en afviklingsordning, som kan eliminere restancen. Udlæg kan som hidtil tages i anvendelse til f.eks. sikring af en restance under en betalings- eller henstandsordning.

Restanceinddrivelsesmyndigheden har efter forslaget også mulighed for at indgå frivillige betalingsaftaler med eller fastsætte betalingsordninger for skyldneren, ligesom den kan aftale eller bevilge henstand med betalingen eller eftergive en fordring helt eller delvis efter de almindelige regler herom. Restanceinddrivelsesmyndigheden bemyndiges som nævnt til at indhente oplysninger om skyldneren, der under iagttagelse af persondatalovens regler er nødvendige for en optimal opgavevaretagelse, som omfatter skyldig hensyntagen til sociale og økonomiske forhold ved fastlæggelsen af niveauet for inddrivelsesindsatsen og valg af inddrivelsesinstrument.